

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel,

[...]

[...]

Geacht College,

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in haar zitting van 20 juni 2008 een klacht onderzocht wegens het feit dat het bestuur van het district Antwerpen besliste om dienstverlening in het Spaans aan te bieden aan de Spaanse inwoners van Antwerpen.

De beslissing zou genomen zijn op vraag van de Spaanse overheid.

Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat de Spaanse burgers voortaan elke eerste donderdag van de maand van 10 tot 13 uur terecht kunnen met hun vragen rond pensioenen, invaliditeit en sociale zekerheid.

*

* *

Op haar vraag om inlichtingen terzake, antwoordde Mevrouw [...] Districtsvoorzitter Antwerpen, de VCT het volgende:

“In de loop van de maand juni 2007 bereikte de districtsadministratie de vraag van de Spaanse Ambassade of eventueel een lokaaltje op de 1ste donderdag van de maand gedurende 2 à 3 uur kon gebruikt worden om op een deftige wijze een beperkt aantal onderdanen wegwijs te maken in sociale aangelegenheden van het thuisland. Een faciliteit werd gevonden in de zaal Valencia, onmiddellijk grenzend aan de Spaanse Poort, een niet courant gebruikte buitendeur, aan de Arenbergstraat 5. Dit beperkt gebruik zou op geen enkele wijze de normale werking in het districtshuis in het gedrang brengen, of zelfs maar storen.

Het districtcollege gaf hiervoor zijn toestemming omwille van het feit dat programmering en gebruik van het huis, zo bv. primordiaal voor de werking van de politieke fracties, aan hem toekomt.

In concreto zetelt één afgevaardigde van de afdeling voor Arbeid en Sociale Zaken van de Spaanse Ambassade gedurende deze luttel tijd in het betrokken lokaal, te vergelijken met wat occasioneel gebruikelijk is voor de Belastinginspectie i.v.m. invullen van documenten, en de bijzondere bijstand die via het ministerie geboden wordt i.v.m. dossiers van gehandicapten. Ook deze service verloopt moeiteloos en geruisloos, eveneens het gebruik dat recherchediensten en

politieambtenaren van onze lokalen maken voor controles en andere vergaderingen, net zoals vele andere stadsdiensten.

Wat hier toegestaan werd kadert in de doelstelling om het districtshuis werkelijk te laten functioneren zoals het hoort, nl. een dienstbaar huis te zijn, dat binnen de mogelijkheden zijn faciliteiten ter beschikking stelt, en op deze wijze ook een verdere profilering nastreeft.

- *Als juridische vorm geldt voor dit gebruik dan een loutere precaire terbeschikkingstelling, onmiddellijk herroepbaar, en zonder enige voorwaarden in hoofde van het district.*
- *De gebruiker staat zelf integraal in voor zijn organisatie, houdt zelf toezicht, vermijdt elke interferentie met de normale werking van het district, en blijft aansprakelijk voor de ontplooiende activiteit.*
- *Als zodanig zijn er geen rechten verleend op het (tijdelijke) gebruik van het districtshuis, overigens ook niet aan welke derden ook.*
- *Er wordt een kalender bijgehouden i.f.v. aanvragen, waarmee soepel kan worden omgesprongen, maar het is evident dat districtsgebonden activiteiten de voorrang behouden. Tot op heden deden er zich ook nog geen problemen voor, mits het aanwenden van enige creativiteit.*
- *Het gehanteerd criterium is eerst en vooral gebaseerd op wat de basiswerking en de essentie van een districtshuis moet zijn, en in dit particuliere geval was het sociale aspect van de dienstverlening, samen het uiterst beperkte gebruik niet onbelangrijk bij de inschatting. Indien zou blijken dat dit precedent zou leiden tot meer aanvragen, die in totaliteit niet langer kunnen beantwoord, dan zal zich een herpositionering aandienen, overigens met geen enkel nadelig gevolg voor het district, gelet op het precaire karakter voor het toegestane gebruik.*

Samengevat kan men stellen dat het districtsbestuur besliste om één van de lokalen van het districtshuis, gedurende in totaal zowat 20u (twintig) op jaarbasis ter beschikking te stellen, vergelijkbaar met andere reeds genoemde professioneel gerichte, sporadische ondersteuning van het publiek. Aanbieden van specifieke dienstverlening in een andere taal is helemaal niet aan de orde. Het districtscollege besliste niet om een dienstverlening aan te bieden in het Spaans aan zijn Spaanse inwoners.”

*

* *

De VCT, Nederlandse afdeling, stelt vast dat de dienstverlening in het Spaans uitgaat van de Spaanse ambassade en gericht is op het verzamelen van vragen van Spaanse onderdanen rond pensioenen, invaliditeit en sociale zekerheid. Hun vragen worden verzameld en behandeld in het centraal bureau van “Officina Laboral”, het bureau van het Spaanse ministerie van Werk en Sociale Zaken bij de ambassade van Spanje in Brussel.

De VCT, Nederlandse afdeling, stelt vast dat het district Antwerpen niet betrokken is bij de bedoelde dienstverlening aan de Spaanse onderdanen.

Zij is van oordeel dat het louter ter beschikking stellen van een lokaal in het districtshuis, één maal per maand gedurende 2 tot 3 uur, geen overtreding uitmaakt van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

In een klacht tegen de stad Gent wegens de officiële erkenning van een Franstalige feitelijke culturele vereniging, oordeelde de VCT, Nederlandse afdeling, dat aan deze vereniging met privaat karakter geen interne taalverplichtingen kunnen worden opgelegd. Wél moet zij in haar betrekkingen met het stadsbestuur het Nederlands gebruiken (advies nrs. 25.152-26.009-26.016-26.032 van 27 april 1994).

De VCT, Nederlandse afdeling, oordeelt met 3 stemmen vóór en 2 tegen, dat de klacht ontvankelijk is doch ongegrond.

Twee leden wensen, overeenkomstig artikel 14, §3, van het KB van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van dezer werking, hun mening als volgt weer te geven:

“Zij wijzen op een belangrijk onderscheid dat dient te worden gemaakt tussen het gebruik van districtszalen dor de in het geciteerde antwoord van het College van Burgemeester en Schepenen bedoelde de overheden (belastingsinspectie, ministeries, recherchediensten en politiediensten) voor bepaalde doeleinden enerzijds en ambassades van welk land ook anderzijds.

Het komt hen voor dat de op wekerende wijze georganiseerde informatieavonden in een andere taal dan het Nederlands in overheidsgebouwen, ongeacht de doeleinden of de groep waarvoor die zijn bestemd, als zodanig kunnen worden begrepen dat het districtsbestuur zelf een bijzondere behandeling aan bepaalde taalgroepen verstrekt. Dat het districtsbestuur op geen enkele wijze formeel besliste om dienstverlening in het Spaans aan te bieden aan zijn Spaanse inwoners, doet als zodanig weinig ter zake.

Zij wijzen er ook op dat het College zelf met de mogelijkheid rekening houdt dat ook andere ambassades of organisaties gebruik zouden willen maken van de faciliteit die heden exclusief wordt geboden aan de Spaanse ambassade en dat er zich dan een ‘herpositionering’ zal aandienen, waarmee meteen wordt gezegd dat het uitgesloten is dat deze faciliteit voor iedereen (elke denkbare taalgemeenschap) kan worden aangeboden en dat er derwijze nu reeds sprake is van benadeling ten aanzien van andere taalgemeenschappen.

Zij oordelen dan ook dat het, het districtsbestuur an sich vrij staat om vergaderruimtes toe te wijzen aan overheden of derden, doch dat zij daarmee niet bepaalde taalgroepen mag bevoordelen, derwijze dat andere taalgroepen daarvan nadeel kunnen ondervinden. Daar zulks het geval is, geeft het districtsbestuur duidelijk te kennen bepaalde voorkeuren te uiten aangaande het gebruik van andere talen dan het Nederlands en kan bezwaarlijk abstractie worden gemaakt van de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken.

Zij oordelen dan ook dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.”

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan mevrouw [...], voorzitter van het District Antwerpen en aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter van de
Nederlandse afdeling,

E. Vandenbossche